

[Fjerde næstformand]

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Fjerde næstformand (Arentoft):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af dags dato meddeler undervisningsministeren, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give folketinget en skriftlig

Redegørelse om uddannelses tilbud til de unge.

(Redegørelse nr. R 3).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Udvalget angående Grønlandslove har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om retens pleje i Grønland. (Efterforskning i kriminelle sager og fuldbyrdelse af domme m.v.). (Lovforslag nr. L 32).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Socialudvalget (2/12 82):

Udtræder: Lis Møller

Nyt medl.: Lizzie Lichtenberg

Udtræder: Lizzie Lichtenberg

Ny stedf.: Bo Kristensen

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 3. december 1982 om uddannelses tilbud til de unge.

(Redegørelse nr. R 3).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er en almindelig anerkendt målsætning i de industrialiserede lande, at der må sikres de unge uddannelsesmuligheder i fortsættelse af grundskolen. Dette gælder i særlig grad for et råstoffattigt land som Danmark, hvis muligheder for at klare sig i den internationale konkurrence i væsentlig grad er

baseret på at have en veluddannet arbejdsstyrke.

Udviklingen er gået i retning af, at mulighederne for at anvende uddannet eller uerfaren arbejdskraft synes at være begrænsede eller helt manglende på visse områder. Det skyldes dels erhvervslivets ændrede produktionsformer, dels presset fra organisationerne for at skrue adgangskravene i vejret. Det rammer naturligvis i overvejende grad uuddannede unge.

I juni 1980 vedtog folketinget en principbeslutning om ungdomsuddannelserne. Det anføres i indledningen til denne, at »folketinget opfordrer regeringen til ved de fornødne initiativer at sikre, at der kan garanteres samtlige unge tilbud om en ungdomsuddannelse.«

I tilknytning hertil anføres det i pkt. 1 i folketingsbeslutningen, at »den enkelte elev skal tilbydes en reel mulighed for at vælge mellem flere ungdomsuddannelser. Dette mål skal nås gennem udbygning og geografisk spredning af de enkelte uddannelser.«

Der har siden vedtagelsen af folketingsbeslutningen fundet en betydelig udbygning sted af ungdomsuddannelserne. Udbygningen har især fundet sted inden for erhvervsuddannelserne og har medført en væsentlig geografisk spredning.

Imidlertid er der samtidig sket en kraftig stigning i ungdomsarbejdsløsheden i de seneste år, således at de unge (under 25 år) i dag bærer en uforholdsmæssig stor del af ledigheden. De unge udgør knap en femtedel af arbejdsstyrken, men bærer knap en tredjedel af ledigheden. I 1981 svarede ungdomsarbejdsløsheden til ca. 70.000 fuldtidsledige, og der har hidtil ikke været udsigt til afgørende forbedringer i beskæftigelsesudsigterne i 1982.

Med henblik på at opnå erfaringer i bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden blev der i 1980 på forsøgsmæssigt grundlag igangsat garantiordninger for unge i Århus og Storstrøms amtskommuner. Ordningerne gik ud på at sikre de unge tilbud om uddannelse eller beskæftigelse gennem en forenet regional og lokal indsats. En endelig vurdering af resultaterne af forsøgsordningerne er nu ved at foreligge.

Det er regeringens opfattelse, at der med folketingsbeslutningen om ungdomsuddannelserne blev opstillet en målsætning, som

[Undervisningsministeren]

hidtil kun er realiseret i et vist omfang. Vi står med en uacceptabelt stor gruppe unge arbejdsløse, hvoraf en betragtelig del ikke har nogen uddannelsesmæssig baggrund ud over grundskolen. Mange unge synes således ikke at have haft de fornødne muligheder for eller tilskyndelse til fortsat uddannelse.

Samfundet og de unge ledige er bedst tjent med, at de unge får et uddannelsesstilbud i stedet for at modtage dagpenge eller kontanthjælp. Regeringen vil derfor gennem liberalisering af adgangen til uddannelserne nedbringe ventelisterne og øge den enkeltes frihed til at vælge sin uddannelse. Dette forudsætter, at man udnytter alle muligheder for at udvide uddannelseskapaciteten med særlig vægt på områder med gode beskæftigelsesmuligheder.

Svagheder i den nuværende situation.

Det er regeringens opfattelse, at den stedfundne udbygning af ungdomsuddannelserne ikke har haft den optimale effekt. Dette skyldes, at det nuværende uddannelsessystem har nogle afgørende svagheder med hensyn til kriterier for optagelse og elevernes økonomiske forhold. Uddannelsessystemet har herved fået en indre mangel på sammenhæng, hvilket har medført uønskede resultater i form af dobbeltuddannelser og uhensigtsmæssig ressourceudnyttelse, medens der samtidig ikke er gjort større indhug i den andel, der ikke fuldfører en erhvervskompetencegivende uddannelse. Disse svagheder i det nuværende system skal kort omtales nedenfor.

a. Ved en række erhvervsuddannelser har der i flere år eksisteret en adgangsbegrænsning, som hænger samme med, at uddannelseskapaciteten er søgt afstemt med udsigterne på arbejdsmarkedet. Det har således ikke været muligt at optage alle uddannelsessøgende, og afviste unge har været nødt til at søge andre uddannelser eller beskæftigelse med betydelig risiko for at havne i arbejdsløshed. Det er rimeligt at antage, at en del af de seneste års kraftige vækst i søgningen til gymnasiet/HF har sammenhæng med kapacitetsbegrænsningen ved erhvervsuddannelserne.

Hérudover eksisterer der en kapacitetsbegrænsning inden for erhvervsuddannelserne i form af mangelen på lære- og praktikpladser

i virksomhederne, som jeg senere vil vende tilbage til.

b. Ved en række uddannelser især inden for sundheds- og socialområdet, hvor der også gør sig kapacitetsmæssige begrænsninger gældende, eksisterer der som optagelsesbetingelse ud over folkeskolens afgangsprøver krav om en bestemt alder, typisk 18 år. Sådanne alderskrav medfører flere uønskede konsekvenser.

Således vil mange unge udnytte ventetiden, indtil de kan opfylde alderskravet, ved at gennemgå en anden ungdomsuddannelse. Her er gymnasiet med i princippet fri adgang nærliggende, og uddannelsessystemet belastes følgelig med dobbeltuddannelser. Dette indebærer tillige risiko for en gøgeungeeffekt, idet der i praksis sker en opskruning af adgangsbetingelserne ved uddannelser med aldersgrænser i takt med, at stadig flere ansøgere har en gymnasial uddannelsesmæssig baggrund.

Andre elever anvender ventetiden til at gå ud i beskæftigelse, hvor de har risiko for at havne i arbejdsløshed el. lign. Erfaringsmæssigt er det vanskeligt for disse senere at vende tilbage til uddannelsessystemet, ikke mindst af økonomiske grunde.

c. Adgangsbegrænsningen og pointsindsamlingen ved de videregående uddannelser indebærer ligeledes, at ikke-optagne ansøgere tilskyndes til at tage andre ungdomsuddannelser eller søge beskæftigelse. Resultatet er et øget forbrug af dobbeltuddannelser med deraf følgende forværring af pladsmangelen og ungdomsarbejdsløsheden.

d. Usikre beskæftigelsesmuligheder og vanskeligheder ved at opnå praktikpladser kan ligeledes motivere unge til at tage flere uddannelser.

e. De økonomiske støttemuligheder for de unge motiverer ikke i sig selv disse til at søge uddannelse fremfor beskæftigelse. Det er udtryk for en skævhed i systemet, at unge, der befinder sig i en passiv situation, gennem dagpenge og lignende rent økonomisk stilles bedre end jævnaldrende under uddannelse.

f. I bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden har der hidtil været iværksat en række ekstraordinære aktiviteter fortrinsvis på kommunalt initiativ.

Beskæftigelsesprojekterne har hidtil udgjort en betragtelig del af indsatsen, og de har haft som væsentligste opgave at give de

[Undervisningsministeren]

unge et tilbud om midlertid beskæftigelse. Projekterne er af vidt forskellig kvalitet, og det er indtrykket, at det for mange ikke har nogen virkning ud over projektperioden. Samtidig kan den relativt høje aflønning være en hindring for, at nogle unge søger uddannelse.

Regeringen anser de her fremdragne forhold for at have en uheldig indvirkning på de unges uddannelsesmuligheder og på udnyttelsen af den eksisterende uddannelseskapacitet. Ved at ændre på de nævnte skævheder, således at der opnås en bedre harmoni mellem de unges uddannelsesønsker, uddannelseskapaciteten og arbejdsmarkedets behov, vil der blive mulighed for i betydelig højere grad at realisere målsætningen i folketingsbeslutningen om ungdomsuddannelserne.

Løsningsmuligheder.

Som en målsætning for regeringens overvejelser agter man i første række at videreføre den tidligere regeringens »sommerløfte« i de kommende år. Sommerløftet indebar, at der tilvejebragtes uddannelsespladser til de unge, der forlod grundskolen. Dette tilsagn vil blive videreført år for år, således at der sikres afgangselever fra grundskolen et reelt tilbud om fortsat uddannelse.

På det lidt længere sigt agter man gennem en gradvis liberalisering af adgangsvejene at arbejde mod en i princippet åben adgang til langt de fleste uddannelser, herunder også de videregående uddannelser med særlig vægt på områder med gode beskæftigelsesmuligheder. Det er her regeringens opfattelse, at det enkelte individs adgang til at vælge uddannelse ikke må hindres af regler og bestemmelser fastsat af det offentlige. Man kan udtrykke dette således, at der for de unge bør være frihed under ansvar med hensyn til valg af uddannelse.

Som resultat af de foreløbige overvejelser vedrørende de praktiske muligheder for at give de unge et tilbud om uddannelse peger regeringen på følgende løsningsmuligheder:

- a. Åben adgang til uddannelse.
- b. Vejledning om uddannelse og beskæftigelse.
- c. Fjernelse af forvriddninger i de økonomiske støtteordninger.

d. Gradvis ophævelse af aldersgrænser for optagelse.

e. Midlertidig merindskrivning.

f. Tilvejebringelse af flere lære- og praktikpladser.

Gennemførelse af disse foranstaltninger vil sikre de unge et reelt tilbud om uddannelse. Endvidere vil de medføre en mere hensigtsmæssig udnyttelse af uddannelseskapaciteten gennem nedsættelse af omfanget af dobbeltuddannelser. Som noget meget væsentligt vil de herudover være et effektivt middel i bekæmpelsen af ledigheden blandt de unge. Jeg vil gerne uddybe de enkelte forslag til foranstaltninger.

Åben adgang til uddannelserne:

Tilbuddet til de unge vil omfatte samtlige uddannelser, i første række ungdomsuddannelserne, men på lidt længere sigt må det udstrækkes til også at omfatte de videregående uddannelser.

Uddannelsesstilbuddet vil ikke være begrænset til uddannelser inden for undervisningsministeriets område. Også uddannelser inden for andre ministeriers områder vil være omfattet af tilbuddet.

Da hovedparten af uddannelserne henhører under undervisningsministeriet, vil dette ministerium naturligt få hovedansvaret for realiseringen af tilbuddet. Undervisningsministeriet vil ligeledes varetage det koordinerende arbejde med uddannelserne inden for andre ministerieområder.

Adgangen til uddannelserne skal i princippet være åben for alle, der opfylder de relevante adgangsbetingelser til de pågældende uddannelser. Dog kan forhold som beskæftigelsesmulighederne og praktikpladssituationen inden for enkelte områder indebære opretholdelse af en vis adgangsregulering i hvert fald på kortere sigt. Dette vil også gælde uddannelser, hvor en åben tilgang vil medføre bekostelige udstyranskaffelser, ekstralokale- og lærerudgifter eller øgede udgifter til lønnet praktik o. lign.

Der kan således blive tale om reguleringer af uddannelseskapaciteten på nogle områder. Tilbuddet om uddannelse forudsætter derfor en øget faglig og geografisk mobilitet hos de unge. Regeringen vil i den forbindelse overveje at udbygge forskellige mobilitetsfremmende foranstaltninger.

[Undervisningsministeren]

Selv om der kan blive tale om kapacitetsbegrænsninger på nogle områder, vil regeringen sikre tilstedeværelsen af det fornødne antal uddannelsespladser inden for større sektorer som helhed, således at der bliver tale om et reelt tilbud om uddannelse til de unge.

Vejledning.

Det er en vigtig forudsætning for at kunne etablere en åben tilgang til uddannelserne, at unge modtager en virkelighedsnær vejledning om uddannelserne samt praktikplads- og beskæftigelsesmulighederne. Formålet med vejledningen må således være at sætte de unge i stand til at foretage et rimeligt og fornuftigt valg af uddannelse set fra vedkommendes egne personlige forudsætninger og ud fra de senere beskæftigelsesmuligheder. Vejledningsindsatsen må koordineres regionalt og lokalt, således at den fremtræder både sammenhængende og overskuelig for de uddannelsessøgende. Det er vigtigt, at de unge altid ved, hvor de skal henvende sig med hensyn til vejledning og rådgivning. Dette gælder i særlig grad unge, der ikke i første omgang begynder på en uddannelse, eller som afbryder en sådan i utide. Man er her opmærksom på, at der i dag eksisterer et vidt forgrenet vejledningsapparat på såvel regionalt som lokalt plan.

Det er regeringens hensigt at gennemføre en koordinering og derigennem effektivisering af vejledningsindsatsen, og man vil i forbindelse hermed naturligvis inddrage de kommunale organisationer i overvejelserne.

Ikke blot på vejledningsområdet, men også i relation til det opsøgende arbejde over for virksomhederne for at skaffe lære- og praktikpladser er der behov for en nærmere afstemning af aktiviteterne.

De økonomiske støtteordninger.

Det må ikke kunne betale sig økonomisk for unge ikke at søge uddannelse. Dette er tilfældet i dag, hvor de unges valgsituation forvrides gennem meget forskellige støtteordninger. Dette gælder især forholdet mellem støttemulighederne ved uddannelse og de ydelser, unge i dag kan opnå uden for uddannelsessystemet. Støtten er her fastlagt ud fra andre hensyn end ønsket om at motivere til at søge en uddannelse, nemlig ud fra en

indkomstbortfaldsbetragtning og på baggrund af gældende overenskomster.

Støtteordningerne uden for uddannelsessystemet ligger følgelig på et væsentlig højere niveau end de økonomiske vilkår, der bydes unge under uddannelse. Der har på det seneste i forbindelse med konkrete spørgsmål om støtteordninger for unge været enkelte tiltag, der tilstræbte at modvirke denne skævhed, uden at det generelle problem i væsentlig grad er blevet afhjulpet.

Aldersgrænser for optagelse.

Som anført finder regeringen, at tilstedeværelsen af aldersgrænser som optagelsesbetingelse medfører en række uønskede virkninger både for de unge og for ressourceforbruget. Man overvejer derfor en gradvis ophævelse af aldersgrænser som formelle optagelsesbetingelser.

Aldersgrænser som optagelsesbetingelse begrundes gerne i et krav om modenhed hos de uddannelsessøgende og i, at de færdiguddannede på visse områder bør være over en vis mindstealder. Regeringen vil overveje, hvorledes dette modenhedskrav kan tilgodeses samtidig med, at man fjerner de negative virkninger af de nuværende aldersgrænser.

Midlertidig merindskrivning.

Ungdomsårgangene er netop i disse år ekstraordinært store. Antallet af 17-årige har været voksende i de seneste år og topper i 1984 med godt 87.000. Herefter indtræder et fald, og i slutningen af 1980erne stabiliseres antallet af 17-årige på omkring 75.000 personer. Senere vil årgangene aftage, således at der i midten af 1990erne vil være tale om årgangsstørrelser på ned mod 60.000. Disse svingninger i årgangsstørrelsen er naturligvis ikke ensbetydende med samtidige bevægelser i elevtallene, da ændringer i elevbestanden først slår igennem med en vis tidsmæssig forsinkelse.

Med en mindre tidsmæssig variation udviser afgang fra grundskolen samme mønster. I sidste halvdel af 1980erne ligger afgang således nogenlunde konstant på 75.000-77.000 årligt. Der hersker dog betydelig usikkerhed med hensyn til, hvorledes den nuværende store gruppe af unge, der hverken er under uddannelse eller har fuldført en erhvervskompetencegivende uddannelse, vil

[Undervisningsministeren]

reagere på tilbuddet. Skøn herover må yderligere ændres i takt med, at der gennemføres en harmonisering af støttesatserne for de unge.

Oprettelse af elevpladser inden for uddannelsessystemet gennem udvidelse af den eksisterende understøttelse og lokale kapacitet samt lærerbestand vil være en bekostelig løsning med langsigtede økonomiske konsekvenser. Regeringen vil i stedet være indstillet på, at de kommende års spidsbelastning i videst muligt omfang klares inden for den eksisterende kapacitets rammer. Regeringen er opmærksom på de vanskeligheder, dette kan volde for den enkelte uddannelse eller uddannelsesinstitution. Man skal derfor understrege, at man opfatter merindskrivning inden for den givne kapacitets rammer alene som en midlertidig foranstaltning som følge af de store årgange.

Man kunne her som et tankeeksperiment forestille sig, at der generelt blev sigtet på 10 pct. merindskrivning inden for uddannelsessystemet. Dette vil kunne realiseres i vekslende omfang, idet der nogle steder rent praktisk vil være bedre muligheder for merindskrivning end andre.

Prognosen for behovet for merindskrivning er som anført omgærdet med betydelig usikkerhed, men umiddelbart skønner man ikke, at antallet af uddannelsessøgende – selv under de kommende års spidsbelastning – i sig selv vil nødvendiggøre en merindskrivning af et omfang som 10 pct. Når man alligevel rent hypotetisk tager udgangspunkt i merindskrivning på 10 pct., er det for at øge de unges valgmuligheder gennem mere fleksible holdstørrelser.

Uddannelsessystemet må i højere grad indrette sig efter de unges ønsker og ikke omvendt.

Den åbne adgang kombineret med en virkelighedsnær vejledning må antages at begrænse omfanget af dobbeltuddannelser og dermed også omfanget af merindskrivning. Dette betyder en aflastning af uddannelsessystemet, der ikke må undervurderes i den foreliggende situation.

Regeringen er for tiden i færd med at tilvejebringe et overblik over, hvilke praktiske muligheder der vil være for en generel merindskrivning fra skoleåret 1983–84. I det omfang det er praktisk muligt, vil man søge

denne løsning gennemført på enkelte områder allerede i indeværende skoleår.

Lære- og praktikpladser.

I henhold til den i sidste folketingssamling vedtagne lov om foranstaltninger vedrørende lære- og praktikpladser ydes offentligt tilskud til virksomheder, der bidrager til det uddannelsespolitiske mål at sikre de unge uddannelsesmuligheder ved at opretholde eller forøge antallet af uddannelsespladser. Lovforslaget herom indgik som en del af den såkaldte martsspakke efter forudgående drøftelser med arbejdsmarkedets parter, og regeringen har ingen hensigter om at ændre i tilskudsreglerne på nuværende tidspunkt. Tværtimod er det regeringens opfattelse, at tilskudsreglerne – sammen med en erhvervsvenlig holdning fra denne regerings side – skal have mulighed for at vise deres virkning med hensyn til tilvejebringelse af flere lære- og praktikpladser, før det overvejes, om der er behov for yderligere initiativer.

I tilknytning til denne lovgivning er der indgået en rammeaftale for 1982–84 mellem staten og de kommunale organisationer vedrørende lære- og praktikpladser i den offentlige sektor. Der er for hvert af årene 1982–84 fastsat en samlet uddannelsesforpligtelse for sektoren på 5.000 pladser. For 1983 forhandles der for tiden med de kommunale organisationer om at inddrage de korterevarende sundheds- og socialuddannelser under aftalen, hvorved den samlede uddannelsesforpligtelse ud over 5.000 lære- og praktikpladser kommer til at omfatte yderligere ca. 7.000 uddannelsespladser inden for sundheds- og socialsektoren.

Regeringen er opmærksom på, at mangelen på lære- og praktikpladser er en flaskehals i uddannelsessystemet og især kan blive det ved indførelse af åben tilgang til ungdomsuddannelserne. Regeringen mener imidlertid, at der eksisterer uudnyttede muligheder for at øge antallet af uddannelsespladser i erhvervslivet, men at forskellige forhold bevirker, at pladserne ikke besættes. Man vil derfor lægge vægt på, at det allerede påbegyndte arbejde med forenkling af administrative procedurer og ordninger videreføres med henblik på en forenkling af virksomhedernes papirarbejde o. lign. i forbindelse med indgåelse af uddannelsesaftaler og læreforhold.

[Undervisningsministeren]

Som eksempel herpå kan man anføre, at regeringens for nylig har ændret reglerne for kombinerede uddannelsesaftaler, så det bliver nemmere for virksomhederne at indgå sådanne.

Det er regeringens fornemmelse, at der ikke mindst i de små virksomheder ligger uudnyttede reserver af lære- og praktikpladser. Når disse ikke udnyttes i dag, kan årsagen bl. a. være, at disse små virksomheder på grund af deres struktur og organisationsforhold står usikre over for de praktiske problemer ved at tage unge mennesker som elever og lærlinge. Her må de lokale myndigheder og erhvervsskolerne træde til og hjælpe disse virksomheder. I dette arbejde vil erhvervsskolerne og arbejdsformidlingen, der allerede i dag yder en udstrakt servicevirksomhed over for virksomhederne, selvsagt spille en central rolle. Det må ganske enkelt gøres mindre besværligt og mere overskueligt at påtage sig en uddannelsesforpligtelse. Der skal ikke være tvivl om regeringens vilje til at bidrage hertil.

Man er endvidere indstillet på seriøst at gå ind i en realitetsdrøftelse med de faglige udvalg, især med hensyn til overvejelser om justeringer i godkendelseskriterierne for uddannelsespladser, hvor sådanne uden forringelse af det faglige niveau vil kunne tilvejebringe flere uddannelsespladser.

Regeringen har netop modtaget tilsagn fra arbejdsmarkedets parter om i fællesskab nøje at følge udviklingen i lære- og praktikpladssituationen med henblik på afklaring af eventuelt udestående faglige og geografiske problemer. På baggrund heraf vil regeringen i begyndelsen af 1983 give en redegørelse til folketinget om lære- og praktikpladssituationen og i forbindelse hermed stille forslag om eventuelle nye initiativer. For på kort sigt at få det maksimale antal uddannelsespladser samt størst mulig valgfrihed for de unge udsydes overgangen til enhedsuddannelser inden for jernet, det vil sige, at mesterlæren bevares indtil videre. Dermed spares betydelige beløb, som især anvendes til at øge optagelseskapaciteten yderligere på skolerne.

På samme måde skal der gennem genindførelse af en form for forpraktik på f. eks. social- og sundhedsområdet skabes en mere praktisk betonet vej ind i uddannelserne.

Ekstraordinære tiltag.

Selv med en opprioritering af de ordinære uddannelser vil der fortsat være behov for de kommunalt igangsatte tiltag for de unge.

Det gælder for de kombinerede undervisnings- og produktionsprogrammer, hvor unge kan motiveres til at søge uddannelse inden for det ordinære system. Der vil ligeledes være en gruppe af unge, der har behov for et tilbud om en forstærket vejledningsindsats i form af et kursustilbud. Efter den enkelte kommunes vurdering vil der ligeledes kunne etableres jobkabelsarbejder o. lign.

Det er regeringens hensigt at foretage en kritisk gennemgang af de forskellige tiltag med det formål at sikre, at disse rent faktisk resulterer i, at flest muligt af den yngste del af ungdomsgruppen får et uddannelses tilbud, og at det for den lidt ældre del fører frem til en mulighed for arbejde.

Opgavefordelingen.

Det er ikke regeringens hensigt i direkte forbindelse med forøgelsen af uddannelses tilbuddene til de unge at ændre på de eksisterende planlægnings- og styringskompetencer. Man er dog opmærksom på, at der i dag eksisterer regulære problemer på regionalt niveau med hensyn til at få tilvejebragt realistiske behovstal o. lign. Regeringen agter seriøst at tage disse problemer op til nærmere overvejelse og vil naturligvis inddrage de kommunale organisationer heri.

Man vil således i første række i overensstemmelse med folketingsbeslutningen om ungdomsuddannelserne arbejde frem mod yderligere at styrke en koordinering af planlægningen og styringen af ungdomsuddannelserne i et samarbejde mellem staten, amtskommunerne og kommunerne samt arbejdslivets organisationer og andre interesserede parter. Det er regeringens hensigt at søge dette samspil udbygget.

I tilknytning hertil har amtskommuner, kommuner og arbejdsmarkedets særlige opgaver i forbindelse med bl. a. vejledningsindsatsen og forskellige ekstraordinære tiltag mod ungdomsarbejdsløsheden.

Det videre arbejde.

Som det fremgår af denne redegørelse, agter regeringen at give de unge et reelt tilbud om uddannelse. Redegørelsen skitserer, hvorledes dette uddannelses tilbud tænkes

[Undervisningsministeren]

etableret, samt hvilke nødvendige ændringer i det nuværende uddannelsessystem dette vil indebære.

Regeringen forestiller sig ikke, at der skal lovgives særskilt om uddannelsesstilbuddet. Det undersøges for tiden, hvorvidt de foreslåede justeringer og ændringer vil indebære lovændringer, og der kan således blive tale om enkelte mere tekniske justeringer af regler og bestemmelser.

Formålet med redegørelsen er således dels at fremlægge regeringens umiddelbare overvejelser omkring uddannelsesstilbuddet til de unge, dels at lægge op til en bred drøftelse med folketingets partier om de her fremlagte forslag. Regeringen er naturligvis åben over for andre ideer og forslag, som kan medvirke til at sikre de unge uddannelsesmuligheder og nedbringe ungdomsarbejdsløsheden.

Det er regeringens hensigt – på baggrund af debatten i folketinget – at drøfte forslagene om uddannelsesstilbud til de unge med

andre parter, som er involveret i spørgsmålet. Her tænkes især på arbejdsmarkedets parter og de kommunale organisationer.

Meddelelser fra formanden:

Fjerde næstformand (Arentoft):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 7. december 1982 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 13.59
